

káty, kteří zásadně mají za to a ve svých přiznáních sami to fisku nabízejí, že i to, co přijmou na úplatě za režii, manipulaci a pod., i všechny částky, které přijmou na kolky (t. j. s tím, aby zaplatili za svého klienta kolky, nikoliv aby si částky ponechali), jest nutno zahrnouti do úplaty a podrobiti dani z obratu. Mnohdy půjde o položky nepatrné, avšak kolky, činí-li několik desítek tisíc Kč za rok, mohou za několik let znamenati citelnou ztrátu na dani.

Máme proto za to, že, je-li nová praxe prosaditelná, nemělo by chyběti na pokusech prosaditi ji. Pro soudní poplatky platí totiž podle § 8 cís. nař. 278/1915, že »stranu stihá platební povinnost«, kdežto v § 9 se mluví jen o »ručení za zkrácený poplatek« u zmocněnců stran. Ať vykládáme tento předpis z kteréhokoliv hlediska, vždy dojdeme k názoru, že advokáti jsou »výběřčími« soudních poplatků pro stát. Advokáti mají přece nárok na to, aby dostali úplatu za sepsání podání i když je nepodají. Nárok na náhradu soudních poplatků proti protistraně má strana sama (podle rakouského c. ř. s.) a ne advokát, nerozhoduje proto, že v seznamu útrat, předloženém k soudní úpravě, nejsou kolky odděleně účtovány. Bude tedy záležitosti především na tom, jaký právní vztah mezi stranou a advokátem je a jaké výdaje na poplatcích budou hrazeny a vyúčtovány. Je za-

jisté přípustno, aby advokát účtoval straně v této formě:

a) na honoráři	Kč 10.000.—
b) na manipulacích, čistopisech atd.	» 1.000.—
na to placeno Kč 5.000.—,	
z toho za Vás zapraveny . . .	Kč 11.000.—
soudní kolky a poplatky Kč 1.250.—, zbývá . . .	» 3.750.—
takže po odečtení Vaší platby	
na honorář a manipulaci	
zbývá Váš závazek	Kč 7.250.—

Při takovém vyúčtování mezi advokátem a jeho klientem bude nejen mezi nimi, ale i před úřadem jasno, že advokát jest výběřčím pro stát, i kdyby úřad byl názoru, že nestačí předpis c. ř. s. Doporučujeme, přesvědčiti se vždy o znění těch kterých norem, poplatkovou povinnost ukládajících. Z nich musí býti vždy zřejmo, kdy osoba, které se úplaty dostává za dodávku nebo výkon, byla povinná (§ 9/1 zák. o dani z obratu, byla subjektem dávky) dávku zaplatiti sama za sebe a kdy byla pouhým výběřčím, který dávku od povinného subjektu pouze vybíral a státu odváděl.

Z §§ 74 a 77 zák. o dani z jízdného z r. 1935 plyne, že nová úprava daně z jízdného za hromadnou dopravu osob zachovala staré zásady a ani nový zákon č. 356/1938 nezměnil v neprospěch poplatníků normu, danou § 9, odst. 1 zák. o dani z obratu.

Autoři článků v tomto čísle.

Univ. doc. a sekretář kab. kanceláře presidenta republiky JUDr. Josef Kliment, *sekretář nejv. správ. soudu* JUDr. Bohuslav Stuchlý, *advokát v Praze* JUDr. Egon Schwebel, *soud. rada* JUDr. Ladislav Hlavatý, *rada min. financí* JUDr. Josef Leipert, *rada min. financí* JUDr. Josef Bělík, *rada min. spravedlnosti* JUDr. Jaroslav Štěpina, *advokát* JUDr. Emil Margulies, *advokát* JUDr. František Oswald, *s. rada* JUDr. Josef Frydrych.